

РЕШЕНИЕ

№ 14148

гр. София, 20.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

при участието на секретаря АЛЕКСАНДРА В. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело
№ 20211110169645 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 411, ал. 1 от КЗ, във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД.

Ищецът ЗК "Лев Инс" АД твърди, че е заплатил застрахователно обезщетение на собственика на увреденото МПС, за който има сключена застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица № 93002010020952, със срок на валидност от 12.02.2020 г. до 11.02.2021 г. Заявява, че на 08.11.2020 г. лек автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ се движи по път Е 871 в посока от с.Драгичево към с.Владая и попада в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Поддържа, че е съставен Протокол за ПТП № 1811116/09.11.2020 г. Твърди, че на процесното МПС е констатирано увреждане на предна лява гума- „Пирели“ 235/35/19 (70%), в размер на 394.47 лева и на 14.01.2021 г. на собственика на увреденото МПС е преведена тази сума. Претендира установяване на вземане за сумата от 404.47 лева, с включени 10 лева ликвидационни разходи, за която има издадена Заповед № 12868/27.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, ведно със законната лихва от датата на заявлението- 12.07.2021 г. и разноските.

Ответникът АПИ“ е получил препис на исковата молба и в срока по чл. 131 от ГПК е подал писмен отговор. Оспорва иска по основание и размер. Заявява, че Протокол за ПТП № 1811116/09.11.2020 г. не отговаря на изискванията на чл.179, ал.2, във връзка с чл.183 ГПК. Твърди, че липсват доказателства относно настъпване на претендираните щети от попадане в необезопасена дупка на пътното платно. Оспорва механизма на ПТП-то. Претендира разноски.

Софийски районен съд, след преценка на всички доказателства и доводи на страните съгласно чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото се установява от Застрахователна полица № 93002010020952, обективизираща сключен между ищеца ЗК "Лев Инс" АД и Калина Валериева Маринкова договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“, че ищеца се е задължил да заплати на собственика на лек автомобил марка „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ, обезщетение в размер до 25000 лева при настъпване на застрахователно събитие срещу застрахователна премия 1356.60 лева. Уговореният между страните срок на застрахователното покритие е за периода от 00.00 часа на 12.02.2020 г. до 24.00 часа на 11.02.2021 г., като е уговорено и че общите условия на застраховката са неразделна част от полицата, препис от които е получен от застрахования.

От представения Протокол за ПТП № 1811116/09.11.2020 г., съставен от Зоран Христов-младши автоконтрольор при ОПП-СДВР се установява по делото, че на 08.11.2020 г. водачът Калина Валериева Маринкова на автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ, управлявайки същия се движи по път Е871 в посока от с.Драгичево към с.Владая и реализира ПТП, попадайки в необезопасена дупка на пътя с размери 20/30/20. От същия се установява, че видимите щети на автомобила са - предна лява гума. Протоколът за ПТП представлява официален свидетелстващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, ползващ се с обвързваща за съда материална доказателствена сила относно обективизираните в него обстоятелства за датата, мястото и причинените вреди на автомобила. По делото не се обори от ответника материалната доказателствена сила на протокола за ПТП, поради което съдът приема, че водача на автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ е попаднал в необезопасена и несигнализирана дупка, като на автомобила при реализиране на ПТП-то видимо са причинени вреди - предна лява гума.

По Уведомление за настъпило застрахователно събитие от 09.11.2020 г. при ищеца, като застраховател, с когото собственикът на автомобила се е намирал в застрахователни правоотношения по имуществена застраховка „Каско на МПС“, е образувана щета № 5000-1261-20-253150. Въз основа на съставени Опис-заключение № L0000129942/09.11.2020 г.; Доклад по щета № 5000-1261-20-253150; Експертиза по щета № 5000-1261-20-253150 и Преводно нареждане № BORD07913466/14.01.2021 г., се доказва, че ищеца е платил на собственика Калина Валериева Маринкова на увреденото МПС- лек автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ, сумата от 394.47 лева.

От заключението на съдебно-автотехническата експертиза, изготвено обективно и компетентно от вещото лице въз основа на събраните доказателства, поради което съдът възприема за достоверни направените с него фактически изводи, се установява по делото, че вредите на лек автомобил марка лек автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ са в причинно-следствена връзка с механизма на ПТП-то, а размерът на вредите по средни пазарни цени към деня на застрахователното събитие е 404.47 лева.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

За да бъде уважен така предявеният иск, следва да бъдат доказани по делото следните материалноправни предпоставки в съотношение на кумулативност: наличието на валиден застрахователен договор между застрахования и ищеца като застраховател, покриващ процесния застрахователен риск; възлагане на определена работа от АПИ” на друго лице – нейни служители и работници, във връзка с републиканската пътна мрежа; настъпването на вредите на МПС-то; вредите да са причинени при или по повод изпълнението на възложената работа на служителите и работниците на „Агенция Пътна инфраструктура” – бездействие, изразяващо се в несигнализиране и необезопасяване на дупки на пътното платно, на което е настъпило ПТП-то и представляващо част от републиканската пътна мрежа, с изпълнението на която работа причинените на МПС-то вреди се намират в причинна връзка, вредоносното деяние да е извършено виновно от изпълнителя на работата и ищецът като застраховател да е изплатил застрахователно обезщетение на увредения. В т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност последният да предявява иски за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 от ЗЗД, когато са налице основания за нея, като макар и тези тълкувателни разяснения да са дадени при действието на чл. 344, ал. 1 (отм.) от ЗЗД, те са приложими и при тълкуването на чл. 213, ал. 1 от КЗ /отм./, тъй като обективизираната от законодателя воля в посочените разпоредби е една и съща.

От изложените в исковата молба фактически твърдения се установява, че ищецът е предявил спорното право, основавайки го на виновното поведение на определени физически лица, на които собственикът на пътя, на който е настъпило процесното ПТП – АПИ”, е възложил да поддържат в изправност републиканските пътища и носи отговорност за бездействията на тези лица. Държавата, съгласно чл. 7 от Конституцията на РБ отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. В тази връзка носи гаранционно-обезпечителна отговорност по чл. 49 от ЗЗД, като възложител на работата, за вредите, причинени виновно от съответни физически лица при или по повод на изпълнение на възложената им от АПИ”, без да е необходимо да е установено кой конкретно измежду работниците и служителите е причинил тези вреди (в този смисъл Постановление № 7/1959 г. на Пленума на ВС).

По делото се доказва, че при настъпване на процесното ПТП между ищеца и увредения – собственик [Калина Валериева Маринкова](#) на лек автомобил „Ауди А3“ с рег.№ [СВ 7611 РМ](#) е съществувало действително застрахователно правоотношение, възникнало от договор за имуществена застраховка „Каско на МПС”, въз основа на който ищецът е приел да покрива за горепосочения период риска от увреждането на собствения на застрахования лек автомобил. В срока на действие на договора е настъпило застрахователно събитие – процесното ПТП, за което застрахователят е бил длъжен да изплати застрахователно обезщетение за причинените на застрахованото имущество вреди. В резултат на процесното ПТП, настъпило поради преминаване на автомобила в небезопасна дупка на пътното платно (на шосето Перник-София при разклона за с.Рударци), на застрахования автомобил са нанесени вреди, а ищецът е изплатил застрахователно обезщетение на собственика

Калина Валериева Маринкова на увреденото МПС- автомобил „Ауди А3“ с рег.№ СВ 7611 РМ.

Не е спорно между страните, че пътят, на който е реализирано произшествието, е републикански път по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1 от същия закон, а не само защото е собственик съгласно чл. 2, ал.2, т. 1 от ЗДС, във връзка с чл.18, ал.1 от КРБ, АПИ” е задължена да осъществява дейностите по поддържането му, съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗП, но е имала и задължението съобразно чл. 13 от ЗДвП да означава съответните необезопасени дупки с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. АПИ” като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 30 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В случая бездействието на последните по необезопасяването и необозначаването на дупките на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 30 от ЗП и чл. 13 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 от ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Предвид тези правни съображения съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 от ЗЗД на застрахования при него собственик на увредения лек автомобил срещу ответника.

Обемът на суброгационното вземане по чл. 411, ал. 1 от КЗ зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят по имущественото застраховане е платил на застрахования , тъй като встъпването в чуждо право при наличието на предвидените в закона предпоставки настъпва, в случай че това право съществува и в обема, който то има към момента на суброгирането. Предвид тези съображения за меродавна следва да се приеме действителната стойност на причинените вреди, определена по изслушаната и приета съдебно-автотехническа експертиза. Ето защо вземането на ищеца възлиза именно на 404.47 лева, стойността на застрахователното обезщетение, определено по средни пазарни цени по кредитираната съдебно-автотехническа експертиза, поради което искът се явява основателен и доказан за предявения размер от 404.47 лева и като такъв следва да бъде уважен. Като законна последица от уважаването на главния иск следва да бъде присъдена и законна лихва върху уважения размер, считано от 12.07.2021 г. /датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК/ до окончателното изплащане на сумата.

На основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени сторените от него разноски в настоящето производство в размер на 425 лева, съставляващи държавна такса от 25 лева, депозит за вещо лице от 300 лева и юрисконсултско възнаграждение от 100 лева, както сумата от 75 лева, представляваща сторените разноски по частно гражданско дело № 40778/2021 г. по описа на СРС, 52-ри състав за държавна такса от 25 лева и юрисконсултско възнаграждение от 50 лева, или общо разноски за сумата от 500 лева.

По изложените съображения Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по иск с правно основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 411, ал. 1 от КЗ, във връзка с чл. 49 и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД по отношение на АПИ”, БУЛСТАТ ***, с адрес: гр. София, бул.”Македония” №3 , че ЗК „ЛИс“ АД, ЕИК ***, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А е носител на правото на парично вземане в размер на 404.47 лева, представляваща изплатено застрахователно обезщетение на увредения по застрахователна преписка, образувана при ЗК „ЛИс“ АД по щета № 5000-1261-20-253150, във връзка с настъпило на 08.11.2020 г. на път Е 871 в посока от с.Драгичево към с.Владая, с включени 10 лева ликвидационни разходи, заедно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК- 12.07.2021 г. до окончателното ѝ изплащане, за което вземане съдът е издал Заповед №12868/27.09.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по частно гражданско дело № 40778/2021 г. по описа на СРС, 52 състав.

ОСЪЖДА АПИ”, БУЛСТАТ ***, с адрес: гр. София, бул.”Македония” №3 , да заплати на ЗК „ЛИс“ АД, ЕИК ***, със съдебен адрес: гр. София, бул. „Симеоновско шосе“ № 67А, на основание чл.78, ал.1 и ал.8 от ГПК, сумата от 500 лева, представляваща разноски.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____